

ที่ นร ๐๑๐๘/ว ๙๒๙๓

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

ค ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

เรียน ปลัดกระทรวงแรงงาน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. บทความเรื่อง ทำไมต้องประชุมลับ
 ๒. บทความเรื่อง สัญญาต้องเป็นสัญญา
 ๓. บทความเรื่อง ขอย้ายแล้วทำไมไม่ให้ย้าย
 ๔. บทความเรื่อง อยากได้ลายมือชื่อคนสั่งไม่พอง
 ๕. บทความเรื่อง วันเดือนปีเกิดผมผิดครับ

ด้วยสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โดยสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ได้จัดทำบทความสรุปประเด็นคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และประเด็นข้อหารือ เพื่อเป็นเอกสารเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ รายละเอียดตาม คิว อาร์ โค้ด สิ่งทีส่งมาด้วย

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่า เอกสารเผยแพรดังกล่าวข้างต้นจะเป็น ประโยชน์ต่อการนำไปใช้ประกอบการปฏิบัติหน้าที่ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ให้เป็นไปตาม พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในการนี้ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจึงขอความ อนุเคราะห์จากท่านเผยแพร่บทความดังกล่าวผ่านช่องทางสื่อต่าง ๆ ของหน่วยงาน และส่งให้ส่วนราชการในการ กำกับดูแลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวหิรัญญา บุญจำรูญ)

ผู้ช่วยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

(นายสมชาย เอื้อจารย์พร)

ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

16 S.A. 2563

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

โทร. ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ โทรสาร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๘๘

(นายบุญตา ศรีจันทร์)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานวางแผนเทคโนโลยีสารสนเทศ

ทำไมต้องประชุมลับ

เรื่องนี้ ผู้ขอข้อมูลข่าวสารถูกกล่าวหาว่าแอบลักลอบอัดเสียงโทรศัพท์ในที่ประชุมลับ ก็เลยอยากรู้ว่า มีอะไรกันหนาถึงต้องประชุมลับ ทั้ง ๆ ที่เป็นการประชุมเกี่ยวกับเงินออมนะ ไม่ใช่เงินอม

นายทรัพย์สินถูกหน่วยงาน A แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง กรณีถูกกล่าวหาว่าแอบลักลอบอัดเสียงโทรศัพท์ในที่ประชุมลับของคณะกรรมการชุดหนึ่งเกี่ยวกับเงินออม นายทรัพย์สินจึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๗ รายการ คือ ๑) รายงานการประชุม ที่ประชุมลับของคณะกรรมการฯ ครั้งที่ ๗/๒๕๖๒ ซึ่งนายทรัพย์สินมีส่วนได้เสีย ๒) เอกสารประกอบการประชุมลับครั้งดังกล่าว ๓) มติที่ประชุมลับครั้งดังกล่าว ๔) รายงานการประชุมในวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๓ เกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ๕) เอกสารประกอบการประชุมในวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๓ ๖) มติที่ประชุมในวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๓ ๗) มติวาระลับฝ่ายทรัพยากรบุคคลในการประชุมคณะกรรมการชุดใหญ่ ครั้งที่ ๕/๒๕๖๓ หน่วยงาน A แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๗ รายการ โดยให้เหตุผลว่า รายการที่ ๑ - ๖ เป็นเอกสารการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงซึ่งการสอบสวนยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อมูลรายการที่ ๗ เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นเอกสารลับ มิได้เกี่ยวข้องกับการพิจารณาเรื่องของนายทรัพย์สิน นายทรัพย์สินจึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ต่อมาหน่วยงาน A ชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ ว่า รายการที่ ๑ - ๓ ไม่มีข้อมูลตามที่ร้องขอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารวินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ - ๓ ไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการฯ ที่จะพิจารณา หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าหน่วยงาน A ไม่มีข้อมูลตามที่กล่าวอ้าง อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๓๓ ประกอบมาตรา ๑๓ สำหรับรายการที่ ๔ - ๖ เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง เมื่อยังอยู่ระหว่างการสอบสวนจึงไม่ควรเปิดเผยให้ทราบในขณะนี้ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) ส่วนรายการที่ ๗ เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงาน การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสและตรวจสอบได้ จึงมีมติให้เปิดเผยเฉพาะในวาระที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์

อธิบายเพิ่มเติมครับ ถึงแม้เอกสารราชการจะกำหนดชั้นความลับ แต่คำวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ ถือเป็นการยกเลิกชั้นความลับโดยปริยาย

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oic.go.th (ที่ สค ๓๓๗/๒๕๖๓) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

สัญญาต้องเป็นสัญญา

เรื่องนี้ประเด็นว่า องค์การควบคุมการประกอบวิชาชีพแห่งหนึ่ง ต้องเปิดเผยสัญญาจ้างนิติบุคคลเอกชนจ้างพิมพ์และจัดส่งใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้โดยไม่ต้องร้องขอ หรือไม่

สภาวิชาชีพแห่งหนึ่งได้มีการประชุมคณะกรรมการเกี่ยวกับการว่าจ้างนิติบุคคลเอกชนจ้างพิมพ์และจัดส่งใบอนุญาตประกอบวิชาชีพของสภาวิชาชีพดังกล่าว และมีมติให้ฝ่ายกฎหมายไปดำเนินการร่างสัญญาว่าจ้างฝ่ายกฎหมายร่างสัญญาเสร็จแล้วนำสัญญาไปว่าจ้างนิติบุคคลเอกชนโดยไม่นำกลับเข้าประชุมอีกครั้งหนึ่ง นายจริงจึงซึ่งเป็นกรรมการในสภาวิชาชีพแห่งนั้น จึงขอสำเนาสัญญาการว่าจ้างนิติบุคคลเอกชนจ้างพิมพ์และจัดส่งใบอนุญาตประกอบวิชาชีพดังกล่าว สภาวิชาชีพได้แจ้งให้นายจริงจึงเข้าดูและตรวจสอบสัญญาได้ โดยไม่ให้สำเนา นายจริงจึงจึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สภาวิชาชีพชี้แจงต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ได้นำสนใจรับว่า ๑) สภาวิชาชีพไม่ปรากฏชื่อเป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงไม่เป็นหน่วยงานของรัฐ ไม่อยู่ในบังคับพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวรวมถึงพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ด้วย ๒) สัญญาดังกล่าวเข้าข่ายเป็นเอกเทศสัญญาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มิใช่สัญญาสัมปทาน สัญญาที่มีลักษณะผูกขาดตัดตอน หรือสัญญาร่วมทุนกับเอกชนในการจัดทำบริการสาธารณะตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ๓) สัญญามีข้อมูลเทคนิคการพิมพ์ การเปิดเผยจะกระทบต่อประโยชน์ได้เสียทางธุรกิจ และอาจรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของนิติบุคคลเอกชนโดยไม่สมควร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารวินิจฉัยสรุปว่า สัญญาการว่าจ้างนิติบุคคลเอกชนจ้างพิมพ์และจัดส่งใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ เป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้โดยไม่ต้องร้องขอ ตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง กำหนดให้ประกาศเชิญชวนทั่วไปประกาศผลผู้ชนะการจัดซื้อจัดจ้าง และสัญญาที่ได้มีการอนุมัติสั่งซื้อหรือจ้าง เป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงวินิจฉัยให้สภาวิชาชีพเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้ปกปิดเลขที่บัญชีธนาคาร ลายมือชื่อ ซึ่งจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

อธิบายนเพิ่มเติมครับ สภาวิชาชีพที่เป็นองค์การควบคุมการประกอบวิชาชีพ เป็นหน่วยงานของรัฐตามนัยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงอยู่ภายในบังคับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ ครับ เมื่อนายจริงจึงขอสำเนาสัญญา แต่หน่วยงานอนุญาตให้ดูโดยไม่ให้สำเนา ซึ่งไม่ตรงตามคำขอนายจริงจึงจึงมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการฯ ครับ

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oic.go.th (ที่ สค ๓๓๘/๒๕๖๓) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

ขอย้ายแล้วทำไมไม่ให้ย้าย

ข้าราชการเมื่อครบวาระเกษียณอายุราชการ ก็เรียกว่าถึงฤดูแต่งตั้งโยกย้ายกัน คนที่ไม่ได้ย้ายตามที่ขอ ก็ต้องเคลือบแคลงสงสัยในกระบวนการคัดเลือกเป็นธรรมดา เรื่องนี้จึงนำไปเป็นบรรทัดฐานในการพิจารณาเกี่ยวกับเอกสารการโยกย้ายได้ครับ

นางผิตหวังเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนแห่งหนึ่ง ได้ยื่นคำร้องขอย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนในเขตพื้นที่จำนวน ๔ ที่ และยื่นขอย้ายมาสองครั้ง แต่ไม่ได้รับการพิจารณาให้ย้ายไปตามที่ต้องการ นางผิตหวังจึงยื่นหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาย้ายทั้งสองครั้งต่อสำนักงานเขตพื้นที่ต้นสังกัด เช่น รายงานการประชุมของคณะกรรมการพิจารณากลับรองการย้ายและคณะกรรมการชุดอื่น ๆ ที่พิจารณาเกี่ยวกับการย้าย ผลคะแนนประเมินศักยภาพของนางผิตหวังและผู้ที่ได้คะแนนเป็นอันดับที่ ๑ เหตุผลและความเห็นของคณะกรรมการในการให้คะแนนนางผิตหวังและผู้ที่ได้คะแนนเป็นอันดับที่ ๑ สำนักงานเขตพื้นที่ต้นสังกัดเปิดเผยให้เฉพาะรายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณากลับรองการย้าย แต่ไม่เปิดเผยรายงานการประชุมของคณะอื่น ๆ และไม่เปิดเผยผลคะแนนประเมินทั้งของนางผิตหวังและผู้ที่ได้คะแนนเป็นอันดับที่ ๑ โดยให้เหตุผลว่าการประชุมคณะกรรมการชุดอื่นไม่เกี่ยวกับนางผิตหวัง เป็นการพิจารณาผู้ได้รับคัดเลือกเท่านั้น และเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานและการเปิดเผยเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นางผิตหวังจึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารวินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาการย้ายของผู้อุทธรณ์และผู้ได้รับคัดเลือกให้ย้ายทั้งรายงานการประชุมและผลการประเมินให้คะแนน เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงาน ไม่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานจะปฏิเสธการเปิดเผยได้ การแต่งตั้งโยกย้ายดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว เมื่อผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับการพิจารณาให้ย้าย ก็ถือว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง สมควรได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาตนเองและระบบการศึกษาต่อไป จึงวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์และผู้ได้รับคัดเลือกให้ย้าย

ปัจจุบันเรื่องลักษณะนี้มีจำนวนมากครับ หน่วยงานสามารถนำไปใช้เป็นบรรทัดฐานในการพิจารณาเกี่ยวกับการประเมิน การคัดเลือกบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ได้ครับ มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oic.go.th

(ที่ สค ๓๔๓/๒๕๖๓) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

อยากได้ลายมือชื่อคนสั่งไม่ฟ้อง

เรื่องนี้น่าสนใจมาก เป็นการพิจารณาวินิจฉัยว่า ลายมือชื่อเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลหรือไม่ ไปติดตามกันครับ

นายสงสัยเป็นผู้ต้องหาในคดีเกี่ยวกับการบุกรุกป่า ต่อมาพนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้องคดีและอธิบดีอัยการภาคก็มีคำสั่งไม่ฟ้อง แต่นายสงสัยยังมีข้อข้องใจเกี่ยวกับคดี จึงยื่นหนังสือต่อสำนักงานอัยการจังหวัดเพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกความเห็นสั่งไม่ฟ้องคดีของพนักงานอัยการและของอธิบดีอัยการภาค ที่มีลายมือชื่อของผู้สั่งไม่ฟ้องด้วย สำนักงานอัยการจังหวัดเปิดเผยความเห็นสั่งไม่ฟ้องให้นายสงสัยโดยการคัดลอกความเห็นและคำสั่งเป็นสำเนา แต่ไม่เปิดเผยลายมือชื่อของผู้สั่งไม่ฟ้อง โดยให้เหตุผลว่า ลายมือชื่อเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวบุคคล อันเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นายสงสัยจึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารวินิจฉัยสรุปว่า หนังสือคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีของพนักงานอัยการและอธิบดีอัยการภาค เป็นการสั่งคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและพระราชบัญญัติองค์การอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ เมื่อสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีแล้วมีผลทำให้คดีเสร็จสิ้นตามกระบวนการและขั้นตอนตามกฎหมาย การเปิดเผยความเห็นสั่งไม่ฟ้องจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอัยการอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนลายมือชื่อของพนักงานอัยการและอธิบดีอัยการภาคเป็นการกระทำในฐานะที่เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย การเปิดเผยจึงไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรแต่ประการใด และลายมือชื่อมิใช่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคลอันจะถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามนัยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเปิดเผยหนังสือสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีพร้อมลายมือชื่อให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

อธิบายเพิ่มเติมครับ ถ้าลายมือชื่อเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล ก็ถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล จะเข้าหลัก “ปกปิดเป็นหลัก เปิดเผยเป็นข้อยกเว้น” ครับ แต่คณะกรรมการฯ เห็นว่าไม่ใช่ข้อมูลส่วนบุคคล เป็นการสั่งคดีตามกระบวนการของกฎหมาย จึงไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคล ก็เปิดเผยได้ครับ สำหรับลายมือชื่อของบุคคลก็ต้องดูเหตุผลเป็นเรื่อง ๆ ไปครับ

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oic.go.th (ที่ สค ๓๕๐/๒๕๖๓) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

วันเดือนปีเกิดผิดครับ

ข้าราชการที่มัวแต่นั่งทำงาน ไม่ตรวจสอบประวัติส่วนตัวของตัวเอง วันดีคืนดีอาจเกษียณก่อนกำหนด ก็ได้ครับ มาดูกันว่า ถ้าวันเดือนปีเกิดของเราผิด จะต้องทำอย่างไร

นายงุณงเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนแห่งหนึ่งได้แจ้งกับสำนักงานเขตพื้นที่ต้นสังกัดว่า มีข้อผิดพลาดในการลงเดือนเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ.๗) ของตัวเอง โดยนายงุณงเป็นผู้เขียนลงวันเดือนปีเกิดเป็น ๑ พฤษภาคม ๒๕๐๔ และรู้ว่าเขียนผิดแต่ไม่ได้แก้ไข แต่เขามีหลักฐานว่าเขาเกิด ๑ พฤศจิกายน ๒๕๐๔ ซึ่งจะทำให้เขาเกษียณอายุราชการเลื่อนออกไปอีก ๑ ปี พร้อมแสดงหลักฐานยืนยันเช่น สำเนาทะเบียนบ้าน แบบรับรองทะเบียนราษฎร (ท.ร.๑๔/๑) หลักฐานการศึกษาระดับ ม.ศ.๓ หนังสือรับรองของมหาวิทยาลัย สำนักงานเขตพื้นที่ต้นสังกัดได้นำเข้าพิจารณาในคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า เนื่องจากนายงุณงไม่มีสูติบัตรมาแสดง จึงต้องพิจารณาจากหลักฐานการศึกษาสำคัญตามลำดับและสำเนาทะเบียนบ้านฉบับที่เก่าที่สุด ปรากฏว่าเอกสารการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และปีที่ ๗ มีร่องรอยแก้ไขจากที่ระบุไว้เดิมคือ ๑ พฤษภาคม ๒๕๐๔ แก้ไขเดือนเป็น “พฤศจิกายน” โดยผู้ลงลายมือแก้ไขระบุเหตุผลว่า แก้ไขตามแบบ ท.ร.๑๔/๑ ซึ่งแก้ไขเดือนทางสุริยคติ ไม่ได้แก้ไขทางจันทรคติ เมื่อตรวจสอบปฏิทิน ๑๕๐ ปี พบว่าตรงกับวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๐๔ จึงมีมติให้ยึดถือวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๐๔ ตามเดิม เป็นวันเดือนปีเกิดของนายงุณง นายงุณงจึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารวินิจฉัยสรุปว่า การวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อใดต้องยึดถือหลักฐานที่เชื่อถือได้ของทางราชการเป็นหลัก โดยหลักฐานสำคัญลำดับแรกคือ สูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิด เมื่อไม่มีก็ต้องพิจารณาเอกสารชั้นรองได้แก่ สำเนาทะเบียนบ้าน หลักฐานการศึกษา หลักฐานทางทหาร และหลักฐานอื่นของทางราชการ เมื่อเอกสารชั้นรองฉบับที่เก่าที่สุดคือหลักฐานการศึกษาชั้น ป.๔ มีการแก้ไข หลักฐานทางการทหาร (สด.๑) ก็มีการแก้ไข หลักฐานทางทะเบียนบ้านฉบับปี ๒๕๒๖ ก็ไม่สามารถยืนยันว่าเป็นบุคคลเดียวกัน และเป็นหลักฐานที่นำไปใช้ขอแก้ไขเอกสารอื่น ๆ และไม่มีหลักฐานทางราชการอื่นมาประกอบให้น้ำหนักน่าเชื่อถือ จึงไม่อาจเชื่อว่าผู้อุทธรณ์เกิดเดือน พฤศจิกายน ตามที่ขอแก้ไข จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

เรื่องนี้มีการพิจารณาเอกสารหลักฐานของทางราชการอย่างละเอียดครับ เพราะการแก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเป็นเรื่องที่สำคัญ มีผลต่อระยะเวลาเกษียณอายุราชการครับ มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oic.go.th

(ที่ สค ๓๕๑/๒๕๖๓) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”